

Agnieszka Jankiewicz

OPIS PRACY PRAKTYCZNEJ

Słowo *niepamięć* przywołuje skojarzenia z nicością, brakiem czegoś, amnezją. Koncepcja mojej pracy wynika z przekonania, że nie stanowi ona zbioru pustego, bowiem w niepamięci przechowujemy wiele informacji ze świata zewnętrznego, które są jedynie nieświadomione.

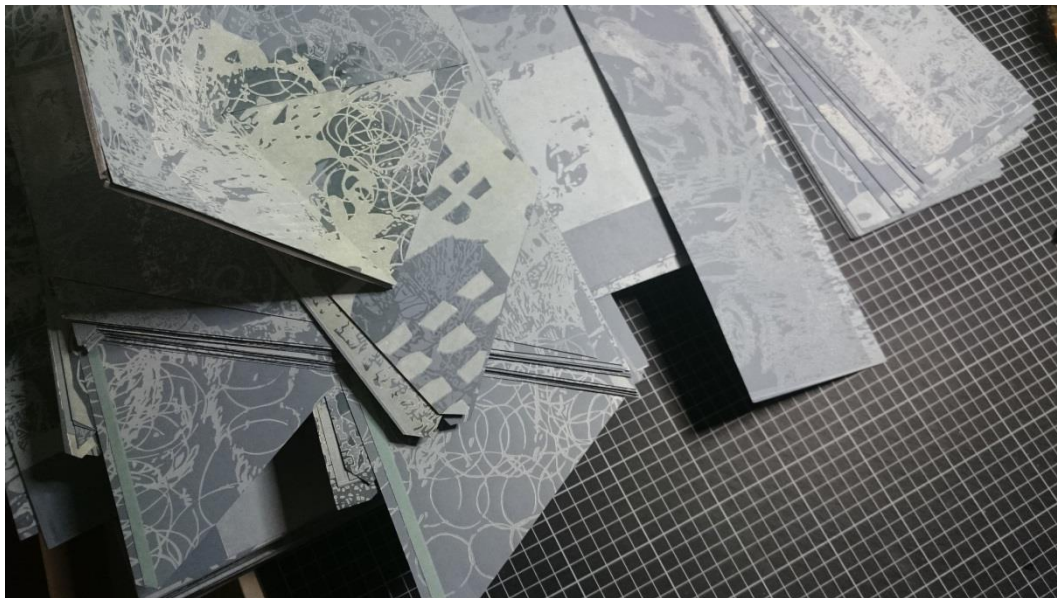
Tytuł mojej pracy wynika z obserwacji świata wokół mnie oraz procesów, jakie w nim zachodzą. Globalizacja ekonomiczna i kulturowa, ideologia konsumpcjonizmu, rozwój technologii, który umożliwia szybki dostęp do informacji – to tylko niektóre elementy charakteryzujące społeczeństwa na całym świecie. Ze względu na to ciągle żyjemy w przesycie informacyjnym, jesteśmy z każdej strony zasypywani wiadomościami (telewizja, gazety, telefony, ulotki, bilbordy na ulicach, Internet), które często są niepotrzebne i nic nie wnoszą do naszego życia. Wiele informacji trafia do *niepamięci*.

Tytuł *W niepamięci* odnosi się zarówno do części teoretycznej, jak i praktycznej, którą stanowi instalacja graficzna wykonana w technice linorytu. Dzieło składa się ze zmultiplikowanych dwudziestościanów, na których odbite są moje wcześniej wykonane matryce. Przeniesienie płaskiej formy na bryłę powoduje powstanie na grafice załamań, co umożliwia przedstawienie form pamięci, która po jakimś czasie zniekształca się i defragmentuje, przez co staje się mniej osiągalna i trudniejsza do przywołania, ale cały czas jest obecna. Na rysunku 1.1 przedstawiono odbitki wykonane białą farbą na szarym kartonie. Wykorzystując zastosowany celowo efekt niedobicia matrycy, pokazuję działanie ludzkiej pamięci, w której zgromadzone informacje wraz z upływem czasu ulegają zatarciu.



Rys. 1.1. Odbitki graficzne przygotowane do sklejania dwudziestościanów

Na rysunku 1.2 znajdują się odbitki docięte i przygotowane do tworzenia dwudziestościanów.



Rys. 1.2. Odbitka graficzna przygotowana do sklejania dwudziestościanów

Zmultiplikowane formy, które wykorzystują do stworzenia instalacji graficznej zostały przedstawione na rysunku 1.3.



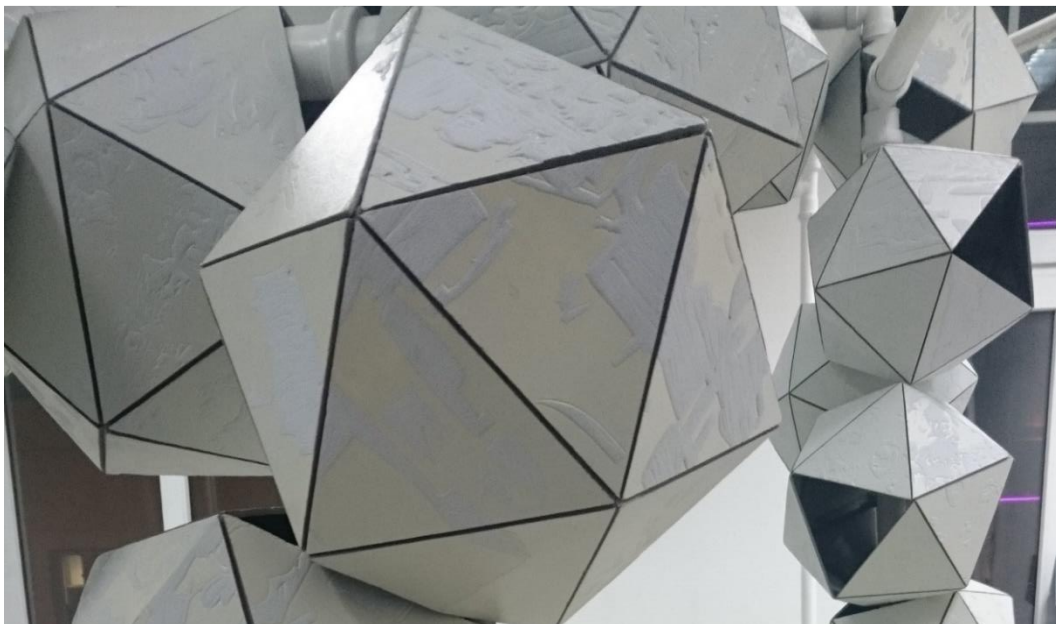
Rys. 1.3. Bryły z odbitymi grafikami

Część brył została przygotowana z wykorzystaniem innego materiału. Moje grafiki odbiłam na płytach izolacyjnych wykonanych ze styropianu XPS (rys. 1.4). Zastosowanie tego tworzywa dało możliwość uzyskania tłoczenia.



Rys. 1.4. Płyta izolacyjna zastosowana do wykonania odbitek
(Źródło: <http://pfmrc.eu/index.php/topic/41235-podklad-pod-panele-depron-bez-rowkow/>)

Bryły przedstawione na rysunku 1.5 są wykonane jako tłoczenie matrycy w styropianie. Dodatkowe użycie białej farby powoduje podbicie efektu relief. Zastosowanie omawianego zabiegu spowodowało, iż grafika jest wyraźniejsza.

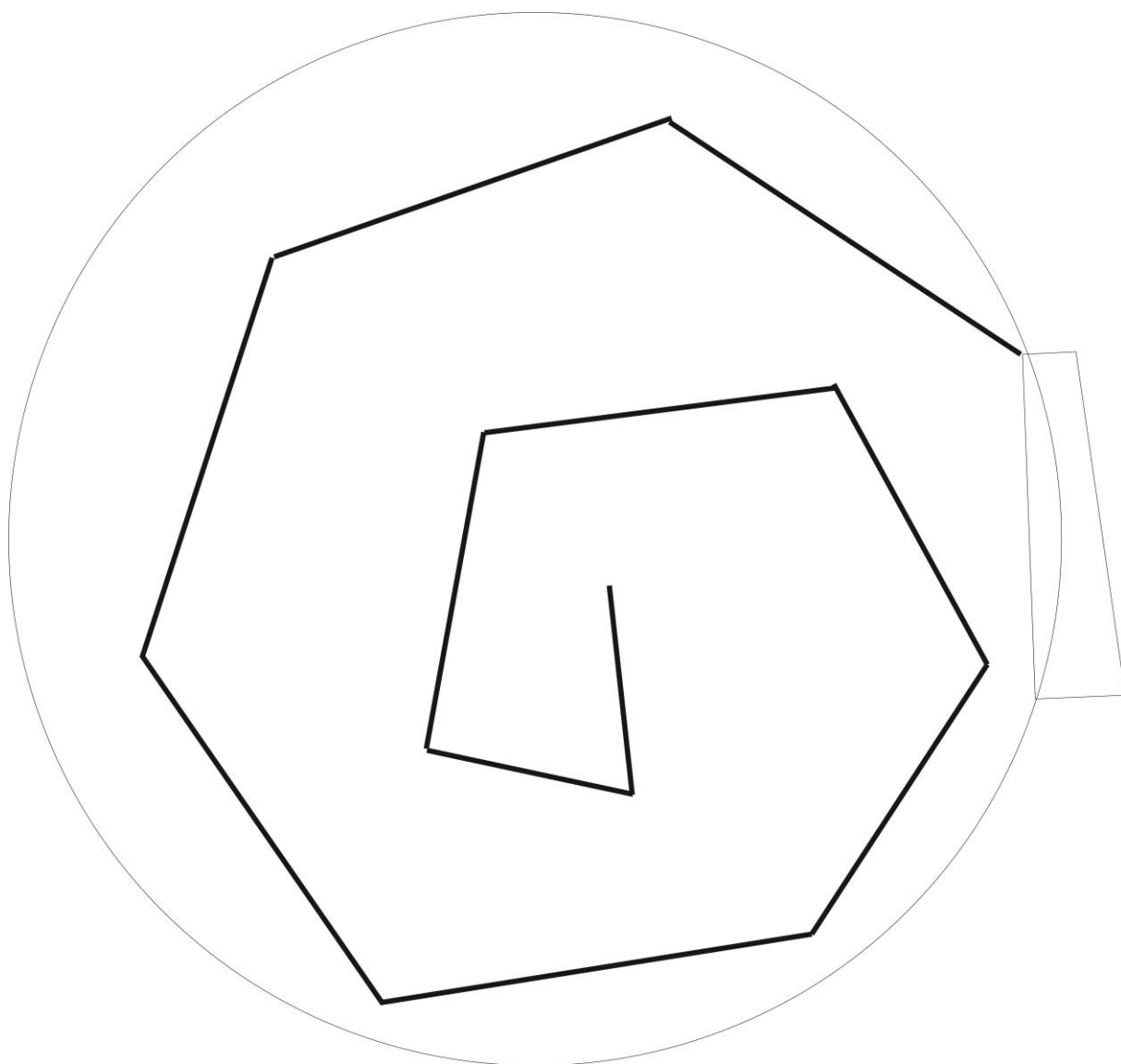


Rys. 1.5. Bryły wykonane z wykorzystaniem styropianu

Wszystkie wykonane przeze mnie bryły stanowią elementy jednej instalacji. Tworzą one ścianę (rys. 1.6) uformowaną na kształt spirali (rys.1.7), która im bliżej środka, jest coraz niższa. Początek konstrukcji składa się z białych brył bez tłoczeń i odbić, które stopniowo przechodzą w bryły tłoczone (odbitki na styropianie), zaś na końcu użyłam dwudziestościanów szarych (biała farba na szarym kartonie).



Rys. 1.6. Ściana wykonana z brył



Rys. 1.7. Rzut z góry-schemat spirali

Użycie wcześniejszych matryc daje moim poprzednim pracom drugie życie, są niczym powracające wspomnienia o tym, co było dla mnie ważne i co odcisnęło na mnie swój ślad. Dzięki przeniesieniu ich na przestrzenną formę graficzną nie pozwalam im zginąć w *niepamięci*.